

Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), som ellers stærkt anbefalede Forslaget, anerkendte Muligheden af, at man paa den Maade vilde komme til at skabe Forbrydere, og anbefalede, at man skulde komme ind paa Ervillighedens Vej med Hensyn til at bekæmpe Børns Tobaksrygning. Det vil jeg gerne være med til at anbefale; men naar man vil det, tror jeg, at Lovforslaget og de foreslaaede Ændringer ere en absolut forkert Bane at komme ind paa.

Det ærede Medlem udtalte, at Lærerne maatte kunne bringe et Offer med Hensyn til den Sag, og udtalte endvidere, at vi alle vare enige om, at Eksemplet var noget af det, der virkede stærkest af alt. Ja, jeg vil gerne være med til at lade Lærerne bringe et Offer; man kan kræve et Offer af Lærerne for Børnenes Skyld, men man kan endnu bedre kræve et Offer af Forældre og Værger for Børnenes Skyld. Og saa, siger jeg, er det ikke Lærerne, vi skulle henvende os til, men saa er det Forældre og Værger, vi simpelt hen skulde sige til, at ere de bange for det skadelige i Børns Tobaksrygning. saa skulde de lade være at ryge Tobak, saa er der heller ikke nogen Fare for, at Børnene ville ryge.

Det ærede Medlem udtalte, at man overfor dette kun kunde fremsætte en negativ Kritik. Jeg skulde tillade mig at mene at ved at opfordre til at gaa samme Vej i denne Henseende som med Hensyn til Afholdsbevægelsen, gør man ikke noget negativt, men noget positivt. For nogle Aar siden, før Afholdsbevægelsen begyndte, og før Afholdsorganisationerne havde skabt en saa stor Afholdsbevægelse, vilde man rimeligvis have taget samme Stilling overfor Nydelsen af Spiritus, saa vilde man ogsaa have sagt: Vi maa se at finde paa Foranstaltninger, hvorved vi hindre Børn fra at nyde det, men vi voksne ville forbeholde os Retten til fremdeles at nyde det. Det er en fejl Vej, og det glæder mig, at man ikke kom ind paa den paa det Omraade, men lige saa lidt bør man komme ind paa den paa dette Omraade. Mener man, der er Fare, vil man skride ind mod Børns Tobaksrygning for at komme den til Livs, er den eneste sunde og fornuftige Vej den, at fornuftige voksne Mennesker selv lade være at ryge Tobak, saa have Børnene ikke Fristelsen og komme ikke ind paa den Vej. Det er ikke Politiforbud, det er ikke forøgede Straffe, vi skulde ind paa, men det er, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds sagde, god Pædagogik; det er ganske simpelt det,

der skal føre os frem paa den Vej. Og da nu Forslaget om at vise Sagen tilbage til Udvalget er taget tilbage og ikke kommer til Afstemning, skal jeg anbefale, at man stemmer baade mod Ændringerne og imod dette Forslags Overgang til 3die Behandling, idet jeg tror, at man ved at vedtage det vil gøre mere Skade end Gavn.

Justitsministeren (Alberti): Den Gang det høje Ting for et Aars Tid siden under Behandlingen af Andragender ogsaa behandlede et Andragende fra Danmarks Lærerforening om Foranstaltninger mod Børns Tobaksrygning, og dette Andragende af Udvalget enstemmigt indstilledes til at henvises til mig, fremkom ganske vist den daværende Ordfører for Andragender med en Udtalelse gaaende i den Retning, at man indenfor Udvalget ikke var enig, og at det ikke var Meningen at forlange af mig, at jeg straks skulde fremkomme med et Lovforslag, men det faldt mig dog ikke ind, at disse Udtalelser skulde dække over et Ønske om, at jeg skulde undlade at fremkomme med et Lovforslag, og jeg kan endnu den Dag i Dag ikke tro, at det kan have været Meningen. Jeg opfattede det den Gang saaledes, at man ønskede, at der, saa snart jeg var færdig med mine Overvejelser, fremkom et Lovforslag, for at Tinget derved kunde faa Lejlighed til yderligere at forhandle og overveje denne Sag; og det var derfor med frejdigt Mod, at jeg gav mig til at udarbejde det Lovforslag, som blev forelagt her i Efteraaret.

Jeg turde ved Udarbejdelsen af Lovforslaget ikke gaa saa vidt, som Udvalget nu er gaaet. Jeg fandt, at den lempeligste Vej at gaa vilde være at overlade Sagens Afgørelse til kommunale Vedtægter, alt efter de enkelte Kommuners Trang. Imidlertid mødte det jo ved 1ste Behandling en ret stærk Modstand, og jeg forstaar derfor meget godt, at det ærede Udvalg ved sin Behandling af Sagen er kommet til at se noget anderledes derpaa, end jeg saa derpaa, saaledes at Udvalget ikke vil have Sagen afgjort ved kommunale Vedtægter, men derimod vil have en Lov om Sagen, og ligeledes forstaar jeg, gaaende ud fra dette, at Udvalget ikke vil have, at Loven skal gaa ud paa et Forbud mod Børns Tobaksrygning, men at man alene vil forsøge at hindre denne dels ved at vanskeliggøre Børns Erhvervelse af Tobak og dels derigennem, at man, hvor det er udenfor Gader og Stræder, men derimod i offentlige og private Skoler,